

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismvs
Catholicus, summam Christianæ institutionis IIII. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

Nos dubitare de remissione peccatorum. tit. 291

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

Gratia Dei sum id, quod sum & nemo rejicit Christum, Gal. 2. Non ab iacio gratiam Christi, qui solus meruit nobis salutem.

NOS DUBITARE DE RE.
missione peccatorum.

TITVLVS CC XCI.

ALTERA causa, quam prætendunt se. **Causa. 2.**
Itæ, quod iuste à nobis recesserunt, est;
quia docemus homines dubitare an ha-
beant remissionem peccatorum, necne;
Docent enim, inquiunt, quod oportet
hominem habere sufficientia bona opera, si vult sal-
uari, sufficientem habere contritionem, omnium pec-
catorum enumerationem in confessione, ac satisfa-
ctionem plenam & sufficientē, cum tamen nec secta-
rij sciunt, num habeant fidem sufficientem. Sed
cum hoc nemo scire potest, quandò habet sufficien-
tem iustitiam operum, idèo relinquunt hominem
sic incertum, & non dant firmū fundamentū cer-
titudinis fidei remissionis & fiduciæ in nudā mi-
sericordiam Dei, &c. & probant, Eccles. 9. Nescit ho-
mo vtrum amore an odio dignus sit, &c. sed quia sic
cōtumelia afficiunt Christum, idèo iuste recessimus.

Primò notandum, quod homo naturali tatione
nescit, an odio aut amore dignus sit, an habeat remi-
ssionēm peccatorum & gratiam Dei vel non, &c. cæt:
quandò cunctis ex æquo veniunt bona & mala, for-
tuna & infortunium, iustis & malis, &c. cæt. & sic de-
casibus calamitatis aut prosperitatis præsentis vitæ
loquitur Ecclesiasticus: at dedit Deus homini ver-
bum suum, scripturam & promissiones, vt non ratio,
sed fides hic se fundet, & credat scripturis, & illæ nos
certificant, quoniam Deus mentiri non potest, Heb.
6. Ergo qui non credit Dei verbo, mendacem eum fa-
tit, i. Ioann. 5. Promittit ergo Deus, quoniam pro-
SS f pter

638 SVMMA DOCTR. CHRIST.

pter Christum vult saluare, Ioann. 3. & Christus iubet
pœnitere & credere, Marc. 1. Huic omnes Prophetæ
testimonium perhibent, &cæt. Acto. 10. & 13. Paulus,
Qui ergo docemus omni hora, vt credatur verbo
Dei, quomodo iubemus populum dubitare de remi-
ssione peccatorum? &cætera. Ratiō naturalis nullum
articulum fidei credere potest, nisi adiuta scriptura &
Spiritus sancto.

Secundò, etiam fallsum est, quia docemus, quod ho-
mines oporteat habere sufficientem contritionem,
sufficientia opera &c. si velint saluari. Hoc enim est
impossibile nobis peccatoribus, alioqui non fuisse
opus Christo redemptore, supra quem Deus posuit
peccata nostra, Esaiæ. 53. qui etiam portauit peccata
nostra, 1. Petri. 2. quia nos non potuimus portare &
sufficiētia opera habere. Ergo neque fidem sufficien-
tem habemus, quandò etiam Apostoli illius petie-
runt augmentationem, Lucae. 17. neque opera, qua-
dò etiam factis omnibus, adhuc serui sumus iniuti-
les, Lucae. 17. & Paulus post multos labores inquit:
Gratia Dei, id est, misericordia Dei sum id quod sum,
1. Corinth. 15. Cur oramus cum Propheta Psalm. 6.
Saluum me fac propter misericordiam tuam? In il-
lam confidere misericordiam in vita & morte, doc-
mus homines, & confidenter totam spem ponere,

Præterea baptizamus pueros, absoluimus con-
tentos, &cæt. quis vñquām docuit? Adhuc debes du-
bitare an habeas remissionem peccatorum? an non
nobis satis certus est Christus, propter quem fit re-
missione, & non propter opus tuum? Quis enim accipi-
at vitam æternam, si dubitamus de illo quando dicit
Apostolus, Iaco. 1. Qui enim hæsitat, similis est flodini
maris, &cæt. & iterum: Non ergo existimet homo il-
le, quod accipiat aliquid à Dominò, qui dubitat.

Tertiò, docemus homines timere, sed non dubita-
re de remissione & salute, & hoc ex parte nostrâ, vel

vel quia imperfecta est fides nostra, quæ appræderet gratiam, aut quod iudicia Dei sunt occulta, sicut dicebat Paulus. 1. Corinthi. 4. Nihil mihi conscient sum & cœt. Nō est timor ille ex parte Dei, id est, quod dubitemus de Deo, quod ille non satisfaciat promissione suæ. Est enim Deus verax, Rom. 3. sed ex parte infirmitatis nostræ, sicut dicebat homo ille Marc. 9. Credo Domine, sed adiuua infidelitatem meam, id est, infirmitatem. Non enim docet Ecclesia, sic esse pertinacem & securum, & dicere: Oportet ut mihi omnia prosperè eueniāt, & peccata dimittantur &c. Idem etsi nostra natura naturaliter dubitat, sèper verbo tamè vincit dubitationem, & adiuuat. Hoc quia docemus, nō habent iustam causam sectæ sui recessus à communione Ecclesia. Spes etiam non confundit, Roman. 8.

QUOD PARTEM SACRA-
menti damus.

TITVLVS CCXCII.

ERTIAM causam iusti recessus à communione Ecclesia, prætendunt sectæ quoniam CHRISTVS præcepit dare totū sacramentū. At nos damus dimidium tantum sacramentū, partem sacramenti panem sine calice, & non faveamus illis, quod sanguis Christi illis remittat etiam peccata. Ergo cum hoc sit contra institutionem Christi, ideo nō lunt nobiscum cōmunicare &c.

Primò, Catholica Ecclesia non nouit vel dimidium vel diuisum sacramentum, sed firmiter credit, quod sub qualibet specie est totum sacramentum, corpus & sanguis, vita & deitas CHRISTI, id est, totus Christus. Ideo quæcunque species accipitur, ibi totum sacramentum accipitur. Dixit CHRISTUS Matth. 26. Hoc est corpus meum, id est, non solum caro, nō solum sanguis, id est, sine carne, vel caro sine sanguine,

Causa 3.